

ІНФОРМАЦІЙНИЙ
ВІСНИК

Лосинівської
об'єднаної
територіальної
громади

ВІСНИК

Випуск 4
Березень 2019 р.

Лосинівської Громади

Читайте в номері:

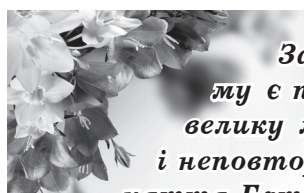
**Публічний звіт
селищного голови –
2-3 стор.**

**«Мати-героїня»
з Терешківки –
4 стор.**

**Про поїздку
до Ізраїлю –
6 стор.**

ДОРОГІ ЖІНКИ!

За доброю традицією зі святом 8 Березня приходить весна. І в цьому є певна закономірність. Бо жінка, як і весна, несе у світ особливу і велику місію природи – життя і любов, ніжність і турботу, натхнення і неповторність. З прадавніх віків жінку в Україні величали Берегинею. Поняття Батьківщина, Україна, Мати однаково дорогі для кожного з нас.

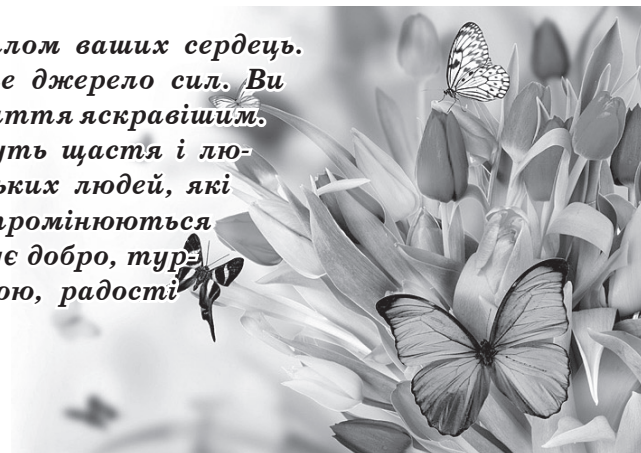
І нехай сьогодні, в силу складної соціально-політичної ситуації в державі, на серці в наших матерів та дружин лежить важкий тягар життєвих проблем, я переконаний, що попереду нас чекають кращі часи якщо ми всі разом будемо робити все, щоб вони настали якнайшвидше. Твердо знаю, що у радості – й горі, щасті і недолі, статках і скруті незрадливою нашою опорою є ви – наші дорогі жінки.

Найгучніші звершення, великі справи відбуваються завдяки вам і заради вас, милі, прекрасні, кохані наші жінки.

Світ прекрасний жіночою красою і теплом ваших сердець. Ви - найголовніше, що у нас є! Ви – наше джерело сил. Ви надихаєте нас на перемоги. Робите наше життя яскравішим.

Нехай з новою весною у ваш дім прийдуть щастя і любов. Нехай ваша доброта гріє ваших близьких людей, які найбільше здатні її оцінити. Нехай опромінюються посмішками ваші обличчя, кожен день дарує добро, турботу і ласку. Бажаю вам гарного настрою, радості і тепла!

З повагою,
Володимир АНДРІЄЦЬ
Лосинівський селищний голова

Сім'я Руденків із нетерпінням чекали дива.

І воно-таки збулося!

Хочете вірте, хочете ні! А ось така історія трапилася в Лосинівці. Говорять, над обійстям Руденків, що мешкають по вулиці Героїчна, ще восени закружляли лелеки. Потім лелече сімейство встиглося на гнізді і почало жваво клетотати. Ніби обговорювало якусь архіважливу проблему, обдумувало, як її вирішити. З тих пір промайнула зима. А напровесні, п'ятого березня, у подружжя тих же Руденків – Артема Володимировича і Наталії Петрівни народилася дитина. Хлопчик Богданчик.

Повернулися з вирію «боголюбні» птахи. І знову закружляли над рідним обійстям, вітаючи молоде подружжя із щасливою подією у житті. Із – первістком!

Нарівні з чистим прохолодним джерелом і колісковою піснею, замріяними вербами над річкою, ланами, батьківською хатою лелека став символом рідного краю. Він приносить на своїх крилах весну, тепло. Уособлює мир, щастя, достаток, добро. Символізує сім'ю, рід, міцні стосунки, адже він -- однолюб.

А ще у народі вважають, що саме лелека приносить у дім немовля. Чому лелека? А тому, що він не боїться людей, живе поряд. Оселяється просто на дахах будинків.

Артем Володимирович і Наталія Петрівна із нетерпінням чекали дива. І воно-таки збулося! Маленький Богданчик прийшов у цей світ вранці о 10 годині 01 хвилині. Хлопчик народився здоровим. Його ріст – 52 сантиметри, а вага – 3810 грамів.

Тепер головне для батьків – показати приклад, щоб Богданчик, дивлячись на них, вчився добирати собі друзів, міг відрізнити, що є добро, а що - зло, був відповідальним за свої життєві рішення та знав, що батьки завжди його зрозуміють.

Діти – найбільше багатство на землі. Розуміння цього приходить до більшості людей не одразу, здебільшого усвідомлюєш це вже в зрілому віці, пройшовши певні життєві випробування. Для одних це аксіома, для інших – закономірність, а для молодшої родини Руденків – це щастя. Їхнє щастя!

**Нехай в цей день душа у вас співає,
На білій скатертині будуть хліб і сіль,
Своїм теплом хай рідні вас зігрють,
Слова вітання линуць звідусіль.
Нехай добро до вас щоднини прибуває,
Як струмінь чистої, джерельної води,
Хай зло ваші життєві стежки оминає,
А радість поруч йде в житті завжди.
Бажаєм вам пісень, що лиш весна співає,
І музики, що награвлять ліси,
І квітів тих, що раз лиш розквітають,
І повні пригоршні любові і краси.**

Микола БОРЩ

ПУБЛІЧНИЙ ЗВІТ ЛОСИНІВСЬКОГО

ШАНОВНА ГРОМАДО!

На початку своєї доповіді я хочу подякувати за виявлену мені довіру очолювати Лосинівську об'єднану територіальну громаду! І я особисто і вся команда селищної ради працювали і будуть працювати, над тим, щоб всім нам жилося краще у нашій громаді.

Законом України “Про місцеве самоврядування в Україні” передбачено щорічний звіт голови селищної ради про свою діяльність.

Селищна рада є колегіальним органом, який представляє спільні інтереси об'єднаної територіальної громади. Тому все, що зроблено за звітний період, є результатом колективної роботи кожного депутата, постійних комісій, сесійної діяльності, виконавчого комітету селищної ради; співпраці з обласною державною адміністрацією, районною державною адміністрацією, із старостинськими округами та громадським активом.

Перш за все ми прагнемо бути чесними, справедливими, відкритими до людей з їхніми проблемами, стояти на захисті їхніх прав і свобод, організовувати роботу селищної ради таким чином, щоб депутати приймали найважливіші, найнеобхідніші рішення для забезпечення достойного рівня життя та розвитку Лосинівської об'єднаної територіальної громади.

ПРО СЕСІЇ ТА ВИКОНКОМ

Основною формою роботи селищної ради є пленарні засідання. У сесійній діяльності перевага надавалась розгляду та обговоренню найбільш актуальних проблем життя громади. До сесії готуються всі депутати і працівники апарату виконавчого комітету. Для підготовки питань на розгляд сесії постійно залучаємо тих чи інших спеціалістів. У звітному періоді відбулося 10 засідань сесій Лосинівської селищної ради, на яких розглянуто і прийнято 235 рішень. Серед питань, які розглядалися в першу чергу це питання: формування програми соціально-економічного розвитку; формування селищного бюджету, його уточнення; питання щодо відведення та надання земельних ділянок у власність громадян; розгляд депутатських запитів і повідомлень та інше.

Засідання виконавчого комітету селищної ради плануються один раз на півріччя і проводяться щомісячно. Крім запланованих питань, розглядаються питання поточного моменту, подання підприємств, заяви громадян. Протягом 2018 року було проведено 13 засідань виконкомів та прийнято 141 рішення. При виконавчому комітеті працюють постійні й тимчасові комісії та створено робочу групу по розробленню Концепції стратегії розвитку Лосинівської ОТГ на 2019-2025 р.р., до складу якої входить 37 осіб.

ПРО ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН

Звернення громадян є найважливішою формою забезпечення зворотного зв'язку між селищною радою та громадянами, а інформація, що міститься в них, найчастіше слугує орієнтиром при прийнятті важливих рішень, що стосується інтересів широких верств населення. Так, за минулий рік до виконавчого комітету звернулись 1104 громадян, з них:

- 307- письмових звернень;
- 790 – усних звернень;
- 1 – петиція;
- 6 – електронних звернень.

Відповідно до Закону України «Про звернення громадян» до виконавчого комітету надійшло 58 заяв про надання матеріальної допомоги на суму 75800 грн. З них:

- на проведення операції та лікування 33 заяви на суму 50500 грн;
- на поховання 11 заяв на суму 11000грн.;
- на стихійні лиха (пожежі) 2 заяви на суму 1500 грн.;
- у зв'язку з складними життєвими обставинами 10 заяв на суму 8800 грн.;
- інша допомога 2 заяви - 4000 грн.,

При селищній раді працює і адміністративна комісія, яка розглядає протоколи про адміністративні правопорушення. Так в минулому році було проведено 2 засідання адмінкомісії, та прийнято 2 рішення.

Стосовно реалізації вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації» до Лосинівської селищної ради надійшло 16 запитів про надання публічної інформації, які розглянуто та забезпечено інформування запитувачів або інших розпорядників інформації у встановлені законодавством терміни.

Значною залишається і кількість виданих довідок різного характеру, так у 2018році видано всього 2375 довідок, а також було сформовано 2369 справ

по призначенню житлових субсидій та оформлено 82 справи по наданню інших соціальних допомог.

Вчинено нотаріальних дій – 446 шт.;

Оформлено довіреностей – 167 шт.;

Проведено 174 актів цивільного стану державної реєстрації, з них:

- народжень – 17;
- смертей – 151;
- шлюбів – 9.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 2 березня 2016 року №207 «Про затвердження правил реєстрації місця проживання та Порядку передачі органами реєстрації до Єдиного державного демографічного реєстру», спеціалістами відділу органу реєстрації в 2018 році було видано 291 довідку. По питанню реєстрації місця проживання та зняття з реєстрації звернулося 370 осіб, з них: зареєстровано 322 особи, знято з обліку 48 осіб.

На території Лосинівської ОТГ проживають: 31 учасник АТО, 71ліквідатор ЧАЕС, 8інвалідів війни, 13учасників ДРА.

У звітному періоді розроблено та прийнято 105 розпоряджень селищного голови з особового складу, 86 розпоряджень з основної діяльності, 107розпоряджень про відпустки та 243 - про відрядження.

За 2018 рік зареєстровано та опрацьовано 1098одиниць вхідної кореспонденції та 2053 - вихідної кореспонденції.

Лосинівська селищна рада здійснює свою діяльність відкрито і гласно. З метою забезпечення доступу громадян до інформації щодо діяльності селищної ради, постійно діє офіційний веб-сайт селищної ради. Крім того, з грудня 2018 року інформацію про діяльність селищної ради почали висвітлювати на сторінках інформаційного видання «Вісник Лосинівської громади», який поширюється безкоштовно серед жителів громади.

ПРО ОСВІТУ

На території Лосинівської громади функціонує чотири заклади середньої освіти, та один комунальний заклад дошкільної освіти.

Сьогодні запроваджено Концепцію «Нова українська школа», яка визначає державну політику у сфері реформування середньої освіти. Головна мета – створити школу, у якій буде приємно навчатись і, яка даватиме учням не тільки знання, а й вміння застосовувати їх у житті.

Лосинівська об'єднана територіальна громада відповідально віднеслась до закупівлі обладнання для перших класів. У всіх закладах загальної середньої освіти проведено підготовку освітнього середовища до старту «Нової української школи»:

- проведені поточні косметичні ремонти у кімнатах для перших класів;
- закуплене комп'ютерне обладнання на суму 94044грн., а саме: 4 ноутбуки, 4 багатфункціональні пристрої, 2 мультимедійні проектори;
- придбані шкільні меблі на суму 114798 грн. (одномісні антісколіозні парти, стільці, класні дошки, стінки);
- придбані засоби навчання (дидактичний матеріал) для перших класів «Нової української школи» на суму 96965 грн..

Для покращення навчання для учнів 7-го класу за кошти з місцевого бюджету були придбані підручники на суму 24000 грн..

В Лосинівській ЗОШ І-ІІІступенів проведений капітальний ремонт покрівлі центрального корпусу №2, на що виділено 1497640 грн. з них: 912901 грн. за кошти державної субвенції інфраструктури та 584741 грн за кошти з місцевого бюджету.

Завдяки підтримці народного депутата України Олександра Кодолі та спів- фінансування з бюджету селищної ради, в 2018році було:

- придбано музичне обладнання для Лосинівської ЗОШ І-ІІІ ст. на загальну суму 20000грн.;
- встановлені світлодіодні світильники на загальну суму 75000 грн.;
- розпочато проведення капітального ремонту санвузлів 2-го поверху Сальненського НВК «ЗНЗ-ДНЗ» І-ІІІ ст.

За підтримки депутата обласної ради Миколи Шматка в Лосинівську ЗОШ І-ІІІст. були завезені меблі для облаштування класів.

У 2019 році планується закупити обладнання для кабінетів фізики та хімії Лосинівської ЗОШ І-ІІІ ст.

Також перераховувалась субвенція з загального фонду місцевого бюджету до відділу освіти Ніжинської РДА:

- на виплату заробітної плати працівникам Лосинівського МНВК – 143000 грн.
- на виплату заробітної плати працівникам Лосинівського КПНЗ «ЦДТЮ» - 179000 грн.
- на придбання ПММ та запчастин для Лосинівського НВК – 70000 грн.

КУЛЬТУРА ТА СПОРТ

Велика увага в громаді приділяється розвитку культури та спорту. Значна кількість культурно-масових заходів супроводжується концертними програмами. Працівники відділу культури і туризму протягом року приймали активну участь в заходах не тільки на території своєї громади, але й за її межами:

- народний вокальний жіночий ансамбль «Горлиця» приймав участь у всеукраїнському фестивалі-конкурсі «Відродження села, його духовність і культура» (с.Піски Бахмацького району);
- ансамбль народної пісні «Душі криниця» приймав участь у фестивалі «Джерело надій» (с.Плиски Борзнянського району).

У 2018 році започатковано святкування «Дня селища Лосинівка».

Поступово покращуються умови праці в закладах культури. За виділені кошти з місцевого бюджету було придбано обладнання для проведення капітального ремонту опалення сільського клубу села Шняківка на суму108018грн. та 59000 грн. – на проведення ремонтних робіт. Також були перераховані кошти до відділу культури Ніжинської РДА на виплату заробітної плати працівникам Ніжинської районної школи мистецтв у сумі 227200 грн.

З метою популяризації здорового способу життя, розвитку та підтримки масових видів спорту по Лосинівській селищній раді постійно проводились різноманітні оздоровчі та спортивні заходи, а саме: районні зональні змагання з волейболу серед учнівських команд Ніжинського району

СЕЛИЩНОГО ГОЛОВИ за 2018 рік

(Лосинівська ЗОШ I-III ст., спортзал); відкриття футбольного сезону ФК «Фенікс» – ФК «Маяк», ФК «Лосинівка» – «Колос»; велопробіг до Дня Європи в Україні (центральні вулиці селища); перехідний Кубок Лосинівської ОТГ з футболу між командами «Фенікс», «Лосинівка», «Старт» (с. Талалаївка); кубок з пляжного волейболу серед молоді громади; спартакіада серед державних службовців, працівників органів місцевого самоврядування, депутатів районної, сільських рад, працівників соціальної сіри Ніжинського району, Вертіївської та Лосинівської селищної ради; змагання з техніки пішохідного туризму серед учнівських команд Ніжинського району приурочені Всесвітньому дню туризму; футбольний турнір «Золота осінь Лосинівки» серед команд Лосинівської ОТГ; змагання «Повір у себе» приурочені Міжнародному дню осіб з інвалідністю серед учнів з особливими освітніми потребами.

На території нашої громади проживає майстер спорту Анатолій Гавриш, який неодноразово виборював призові місця в обласних та всеукраїнських змаганнях. У листопаді 2018 р. у місті Києві відбувся Чемпіонат Світу з GPA-IPO, де Анатолій Гавриш виборов перемогу та став Чемпіоном світу з пауерліфтингу.

На розвиток фізичної культури та спорту протягом року були виділені кошти з місцевого бюджету в сумі 10689 грн. (для придбання спортивного інвентарю, кубків, медалей, грамот та дипломів)

Охорона здоров'я

З бюджету громади також були виділені кошти й на охорону здоров'я:

- для забезпечення медикаментами людей, які хворіють на цукровий діабет – 75 000 грн.;
- Ніжинському пологовому будинку – 20 000 грн.;
- Чернігівському обласному онкологічному диспансеру – 50 000 грн.;
- Ніжинській ЦРЛ для придбання медичного обладнання – 10 000 грн.;
- на виплату заробітної плати працівникам ФАПів громади та лікарям Лосинівської амбулаторії ЗПСМ – 379 365 грн.;
- на придбання медикаментів – 7500 грн.;
- на виплату заробітної плати працівникам медичної служби – 101 000 грн.;
- за спожитий природний газ – 57 000 грн.;
- за спожиту електроенергію – 10 000 грн.;

ПРО ЗЕМЕЛЬНІ ВІДНОСИНИ

Дуже важливим питанням в роботі селищної ради є земельне питання.

На початку 2018 року Уряд України оприлюднив механізм, який у межах чинного законодавства дозволяє передати землі сільськогосподарського призначення у власність об'єднаних територіальних громад.

Так, у комунальну власність Лосинівської об'єднаної територіальної громади були прийняті земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності загальною площею 2018,0933 га, які розташовані за межами населених пунктів на території Лосинівської ОТГ:

Загальна площа – 2018,0933 га. з них:
Історико-культурного призначення – 127,8578 га;
Рілля – 35,7656 га;
Сіножаті і пасовища, лози і шовкуни – 621,1853 га;

Фермерські господарства – 772,6351 га;
Роздані земельні ділянки (городи) – 307,4038 га;
Колгоспні двори – 159,3422 га.

Лосинівська селищна рада:
Загальна кількість землі – 754,2381 га;
З них пасовища, лози, шовкуни: - 190,7916 га;
Землі історико-культурного призначення – 127,5878 га;

Роздані земельні ділянки громадянам – 111,1014 га;

Колгоспні двори – 66,4247 га;
Рілля – 29,6691 га;

Фермерські господарства – 228,3935 га (56,9905 га Симончук Олександр Володимирович суборенда ПП «Агропрогрес», 171,403 – Селютін Сергій Тионович).

Шняківська сільська рада:
Загальна кількість землі – 115,3742 га;
З них пасовища – 71,616 га;

Роздані земельні ділянки громадянам – 29,1892 га;

Колгоспні двори – 14,569 га.

Шатурська сільська рада:
Загальна кількість землі – 181,4768 га;

З них пасовища – 120,1072 га;
Роздані земельні ділянки громадянам – 10,5791 га;

Колгоспні двори – 33,7905 га;
Для ведення тов. виробництва Ф/Г – 17 га (Байдачний Саргій Михайлович)

Терешківська сільська рада
Загальна кількість землі – 179,5434 га;

З них пасовища та шовкуни – 19,8313 га;
Рілля – 6,0965;

Роздані земельні ділянки громадянам – 0,7823 га;

Колгоспні двори – 16,172 га;
Фермерські господарства – 136,6613 (Осипенко Віталій Іванович)

Вікторівська сільська рада
Загальна кількість землі – 412,6964 га;

З них пасовища та шовкуни – 72,2094 га;
Роздані земельні ділянки громадянам – 185,3225 га з них 45 га – шовкуни;

Колгоспні двори – 16,5972;
Фермерські господарства – 138,5673 га (87,5085 га, 23,3590 га – Породько Наталя Іванівна; 18,5998 га – Баріло Микола Олександрович; 9,1 га – Ф/Г «Новатор»)

Сальненська сільська рада
Загальна кількість землі – 374,7644 га;

З них пасовища та шовкуни – 59,5333 га;
Роздані земельні ділянки громадянам – 15,4293 га;

Колгоспні двори – 11,7888 га;
Фермерські господарства – 252,013 га (37,1 га Калініченко Олександр Іванович; 30,0095 га; 27,6760 га; 16,7446 га; 37,5619 га; 18,5784 га – Чуприна Артур Миколайович; 24,2426 га – Мороз Леонід Федорович; 30,1 га – Карапута Микола Свиридович; 30 га – Нестерчук Микола Іванович).

По земельних відносинах від мешканців громади на розгляд було подано 204 заяви:

- по наданню дозволу на складання технічної документації – 58 заяв;

- про проекти відведення земельної ділянки – 29 заяв;

- про затвердження технічної документації та надання у власність – 75 заяв;

- про надання дозволу на складання проекту відведення – 19 заяв;

- про припинення права користування земельних ділянок – 8 заяв;

- про надання згоди на передачу у власність земельної ділянки – 1 заява;

- на видалення дерев та зелених насаджень – 11 заяв;

- про передачу у власність шляхом викупу земельних ділянок

(несільськогосподарського призначення) – 3 заяви.

СЛУЖБА У СПРАВАХ ДІТЕЙ

В серпні 2018 року була створена Служба у справах дітей Лосинівської селищної ради. Станом на 01.01.2019 року у Лосинівській ОТГ проживає 679 дітей, з них на первинному обліку Служби у справах дітей Ніжинської РДА перебуває 2 дитини позбавлених батьківського піклування. З них, одна дитина влаштована у прийомну сім'ю і одна – у сім'ю родичів.

На території ОТГ проживає 1 дитина-сирота та 3 дітей, позбавлених батьківського піклування. Контроль за умовами виховання, утримання та проживання дітей в сім'ях здійснюється службою у справах дітей Лосинівської селищної ради належним чином: складені графіки відвідування сімей відповідно до вимог чинного законодавства та обстежуються умови їх проживання.

На території Лосинівської ОТГ проживає 13 дітей з інвалідністю, 14 дітей, які проживають у сім'ях, що опинилися у складних життєвих обставинах.

З метою проведення профілактичної роботи з сім'ями, які опинилися в СЖО, служба у справах дітей спільно з старостами, працівниками шкіл, депутатами селищної ради, дільничними інспекторами поліції проводить відвідування даних сімей. Упродовж 4 місяців було обстежено 24 сім'ї, в яких батьки не виконують своїх батьківських обов'язків. Були винесені попередження про відповідальність за порушення прав дітей.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Соціальний захист – це особлива галузь, яка найближче стоїть до життєвих інтересів усіх

категорій громадян. До управління соціального захисту населення Ніжинської РДА з бюджету громади була передана субвенція на виплату заробітної плати соціальним робітникам в сумі 1009382 грн.

Також була передана субвенція з місцевого бюджету на заробітну плату фахівцю з соціальної роботи в сумі 24 910,12 грн. Ніжинському районному центру соціальних служб сім'ї, дітей та молоді.

Відповідно до Програми соціального захисту населення Лосинівської ОТГ на 2018 рік, з селищного бюджету було виділено 37 600 грн. для надання одноразової матеріальної допомоги учасникам АТО, учасникам бойових дій в Афганістані, учасникам та інвалідам ВВВ, учасникам ліквідації аварії на ЧАЕС.

Виділено 51100 грн. для надання пільг інвалідам I та II категорії для утримання та перебування осіб в стаціонарному відділенні, для надання соціальних послуг людям похилого віку, інвалідам, які не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги фізичними особами (крім осіб що обслуговуються службами).

На даний час, створений Центр надання соціальних послуг, в якому працюють 19 працівників, переведених з Територіального центру Управління соціального захисту населення Ніжинської РДА.

ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ

Лосинівська МПО в 2018 році продовжувала виконувати покладені на неї обов'язки по охороні від нещасних випадків та наданню допомоги населенню у разі їх виникнення. За цей рік було здійснено 32 виїзди на пожежі та загоряння стерні. В розпорядженні МПО знаходяться 2 пожежні автомобілі, які постійно знаходяться в робочому стані та готові надати посильну допомогу в разі виникнення надзвичайної ситуації. У 2018 році для потреб місцевої пожежної команди були виділені кошти з місцевого бюджету:

- на бензин – 24000 грн.;
- на спожитий природний газ – 17000 грн.;
- на спожиту електроенергію – 7500 грн.;
- мобільний телефон – 950 грн.;
- страхування пожежних автомобілів – 1306 грн.;
- на ремонт пожежного автомобіля – 2080 грн.;
- закупівля акумулятора для автомобіля – 5343 грн.;
- на заробітну плату працівникам – 663500 грн.

До Ніжинської пожежної частини з місцевого бюджету передано 36000 грн. для організації та здійснення аварійно-рятувального обслуговування.

БЛАГОУСТРІЙ

Значна увага приділяється благоустрою територій по всім населеним пунктам громади. В смт. Лосинівці по вул. Київський (87 000 грн.) та по вул. Коцюбинського (81000 грн.) проведені ремонтні роботи по відновленню вуличного освітлення. Продовжено капітальний ремонт дорожнього покриття в с.Шатура по вул. Шевченка 862,499 грн. в т.ч з субвенції інфраструктури – 862,499 грн.

Проведений значний обсяг робіт КП «Промінь» по забезпеченню дровами та твердим паливом переселенців, дітей-інвалідів, одиноко-пристарілих мешканців, малозабезпечених сімей та комунальних закладів громади. Постійно виконуються роботи по наведенню порядку на кладовищах Лосинівської ОТГ.

За сприяння народного депутата України Олександра Кодолі були придбані та встановлені автобусні зупинки по населених пунктах громади: смт.Лосинівка – 350 000 грн., с.Шатура – 49 900 грн., с.Терешківка – 49 900 грн., с.Леонідівка – 99 820 грн., с.Шняківка – 99 820 грн.

Відновлено вуличне освітлення в смт.Лосинівка по вул. Гетьманська та вул. Лермонтова за рахунок місцевого бюджету Лосинівської селищної ради.

На останок дякую моїй команді, виконавчому комітету, депутатам селищної ради, керівникам підприємств, установ та організацій, всім жителям нашої громади, хто підтримував і допомагав селищній раді у виконання заходів по соціально-економічному розвитку, хто не словом, а справами доводив свою небайдужість до становлення і розвитку нашої громади.

Дякую всім за допомогу, тісну співпрацю і підтримку!

Володимир АНДРІЄЦЬ,
Лосинівський селищний голова

Допоки сонце сяє нам вгорі, нехай у кожного з нас живе у серці мати!

Щороку, коли сонце виходить на весняну орбіту, від подиху теплих вітрів зацвітають проліски, ми відзначаємо свято весни, надії і любові.

Цього дня ми вітаємо жінку, від якої пішло все прекрасне на землі. Ненька, Матуся, Берегиня... Чи є щось прекрасніше, чистіше і святіше.

Немає любові, сильнішої від материнської, немає ніжності, ніжнішої від ласки і клопотів материнських, немає тривоги, тривожнішої від безсонних ночей і незімкнутих очей материнських. Людство існує тільки тому, що існує материнська любов!

Наші вітання з 8 Березня «Матерям-героїням» Лосинівської громади: смт.Лосинівка – Костюченко Варварі Дмитрівні, Парасюк Надії Михайлівні, Зубок Марії Федорівні, Кручок Ніні Микитівні, Мехед Парасковії Павлівні, Руденко Ніні Степанівні, Гавриляко Надії Іллівні, Рябушиць Валентині Олександрівні; с.Терешківка – Костюченко Галині Миколаївні; с.Вікторівка – Шило Анастасії Григорівні; с.Леонідівка – Могильній Катерині Миколаївні; с.Сальне – Решітько Катерині Миколаївні, Снісаренко Ганні Павлівні; с.Шатура – Пішта Тетяні Василівні, Дворській Парасковії Іллівні, Савосько Ользі Прокопівні.

Допоки сонце сяє нам вгорі, нехай у кожного з нас живе у серці мати. І де б ми не були, нехай завжди до нас прилітають легкокрилі лебеді на ім'я ДИТИНСТВО, ЩАСТЯ, БАТЬКИ, РОДИНА, МАТЕРИНСЬКА ЛЮБОВ.

6 березня напередодні Міжнародного жіночого дня в Чернігівській облдержадміністрації відбулася зустріч керівництва області з жіночою громадськістю. Багатодітних матерів, волонтерів, представниць органів влади та громадських організацій, галузей освіти, охорони здоров'я, культури, сільського господарства, правоохоронних органів, народних

майстринь привітали голова Чернігівської облдержадміністрації Олександр Мисник та голова обласної ради Ігор Вдовенко.

Звертаючись до учасниць заходу, Олександр Мисник зазначив, що немає такої сфери діяльності, де б не працювали наші жінки. Це, в тому числі, військова справа, поліція, судові органи тощо. Сильні, вольові, мужні, активні та сміливі вони водночас залишаються берегинями домашнього вогнища, лагідними матусями, люблячими дружинами.

Відповідно до Указу Президента України посвідчення до почесного звання «Мати-героїня» та нагрудний знак вручено САМОФАЛ Тетяні Юріївні — матері п'яти дітей, с. Терешківка Ніжинського району Чернігівської області.

Щиро вітаємо Тетяну Юріївну з почесним званням!

А також всім нашим БЕРЕГІНЯМ – низький уклін від Лосинівської громади, довгих років життя, здоров'я і наснаги, люблячих дітей та онуків, сміху і радості у ваших домівках, любові та добробуту!

**ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
ЛОСИНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ**

Вітання жінкам-землячкам з 8 Березня!

ШАНОВНІ НАШІ ЖІНКИ-ЗЕМЛЯЧКИ!

Наші вітання з жіночим святом 8 Березня:

БАГМУТ Наталії Андріївні (заслужена діячка естрадного мистецтва України);
ВЕЛИКАНОВІЙ Марині Миколаївні (юрист, кандидат юридичних наук);
ВІРЧЕНКО Світлані Вікторівні (директор страхового товариства «Гарантія»), розпочинала навчання в Лосинівській школі;
ВОЛИНЧУК Тетяні Василівні (провізор вищої категорії, відмінник охорони здоров'я);
КРЕМЕНТУЛО Валентині Костянтинівні (науковець, кандидат філологічних наук);
КУДЛАЙ Аллі Петрівні (естрадна співачка, народна артистка України);
МОСКАЛЕНКО Валентині Миколаївні (президент Всеукраїнської аптечної асоціації України);
ОБОДОВСЬКІЙ Валентині Іванівні (учитель-методист Одеської гімназії №7);
ПЕТРИК Ганні Павлівні (вчений-геолог);
ПОПЕНКО Ользі Михайлівні (міський голова м.Прилуки);
РУХАЙЛО Ніні Степанівні (учитель-краснавець, відмінник освіти України).

Ви народилися в Лосинівці. Тут проходило ваше дитинство, юнацькі роки. У Лосинівській школі ви засвоювали ази наук і поняття любові до рідної землі. Від батьківського порогу вирушали в самостійне життя, тримаючи в душі дивовижні пагініці талантів! Тоді важко було навіть уявити, що в тих пагінічках спить високе, гнучке й вусате стебло, яке колись хилитиметься від важкого налитого колосу ваших досягнень у праці. Творчий пошук самого себе, своїх можливостей, своїх меж вимагав безперервної трудової напруги. І ось прийшла пора жнив. Стебла ваших талантів розвилися, розгорнулися, викинули листя, заколосилися. У музичному мистецтві, юриспруденції, філології, медицині, геології, педагогіці, державній діяльності.

І одна з головних передумов цього – натхнення, яке дарувала вам рідна сторона. Сільське буття, рідні обереги, звичаї і традиції, сімейний затишок, щедрі, пахучі, солодкі аромати сільської природи, сонце, зорі, які ще з дитинства формували вашу міць фізичну і духовну, пестили в зародку вашу долю. Все це вічне, предивне і таке просте, що не потребує ніяких пояснень.

На дорозі вашої долі завжди стояв рідний батьківський поріг, дивлячись вам всередину пристрасними своїми очима-вікнами, обіцяючи безсмертя, безперервність життя.

Це не красиві слова. Для нас це основа нашої земляцької відданості тим, хто рідний, близький і бажаний нам. Навіть якщо далеко від нас.

Ми шануємо Вас, любі жінки-землячки. Пам'ятайте: і в radoцax, і в тривогах ми завжди поруч з вами.

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ ЛОСИНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ

Мистецтво, заради якого варто жити!

Вправна рука Валентини Олексіївни Гапоненко ще в шкільні роки народжувала досконалі лінії. І в кожній з них, здавалося, жила чиста поетична душа школярки. Для всіх і всього на світі – батьків, друзів, сільської природи, щасливих моментів – вистачало у неї душевного тепла.

Відкрився юний талант рано, проте ні загальна увага, ні визнання хисту не зіпсували характеру дівчини. Навчаючись у вузі, вона вивчала анатомічний малюнок, техніку штрихування, закони перспективи, основи композиції і починала розумітися на законах краси, тонко відчувати гармонію кольорів і ліній.

Навчаючи дітей образотворчому мистецтву, відкрила для себе справжні цінності життя і після цього просто не могла поміняти їх на примарні цінності, на те, що цінним тільки здається.

Для Валентини Олексіївни сенс життя – це пізнання і творення. Вона вважає, що великим щастям є знайти своє покликання, свою місію в житті.

Осмыслити філософію буття допомагає лосинівському педагогу сакральне мистецтво, занурення у дивовижний світ іконопису. Для мене, - говорить вона, - це вже потреба. У вільний від основної роботи час беру в руки пензля і створюю образи святих, вкладаючи в них свою душу.

Шлях до створення ікон у Валентини Олексіївни свій. Після сорока років – середина життя, і багато чого у людині змінюється. Для неї настає ніби інше життя. Приходить зрілість, мудрість, врівноваженість.

Саме в цю пору життєвого розквіту Валентина Олексіївна і взялася за сокровенне. Працює систематично. Постійно розвиває та удосконалює свій художній та духовний рівень. Її перо вже давно задихало вірою.

Господь обирає не професіоналів, а робить професіоналами тих, кого він обирає, – цей вислів про мою співрозмовницю.

Валентина Олексіївна починає роботу над створенням ікони з молитви, бо без молитовного призиву святих, Богородиці та Господа, навряд чи можна братися за цю роботу.

Якщо людина, яка пише ікони, не живе духовним життям, переконана вона, не буде відчувати та розуміти, чим вона займається.

Є й ряд особливостей іконопису, – зазначає мисткиня і продовжує: – Ікона – це візуальна розповідь, на ній немає нічого випадкового. Це узагальнений, емний образ, із насиченим змістом, який є поза часом.

Філософський сенс ікони та складність зображення в тому, що світ «духовний» - невидимий, а відповідно, звичайному сприйняттю недоступний.

Його можна зробити тільки за допомогою символів.

Обличчя та очі – найдивовижніше, що є в іконі. Очі передають стан душі, який складно виразити словами. Більшість людей хочуть відчувати ці очі в образі. В образі очі мають давати людині відчуття, що вона може говорити з Богом.

Україн важливо на іконі світло. На більшості ікон ним пронизаний весь простір, тому жодна річ не має тіні. Світло на іконі проступає через обличчя, фігуру людини, а не падає на нього ззовні. Голову святих оточує золоте коло. Святий наче наповнюється світлом, а наповнившись ним, сам випромінює його.

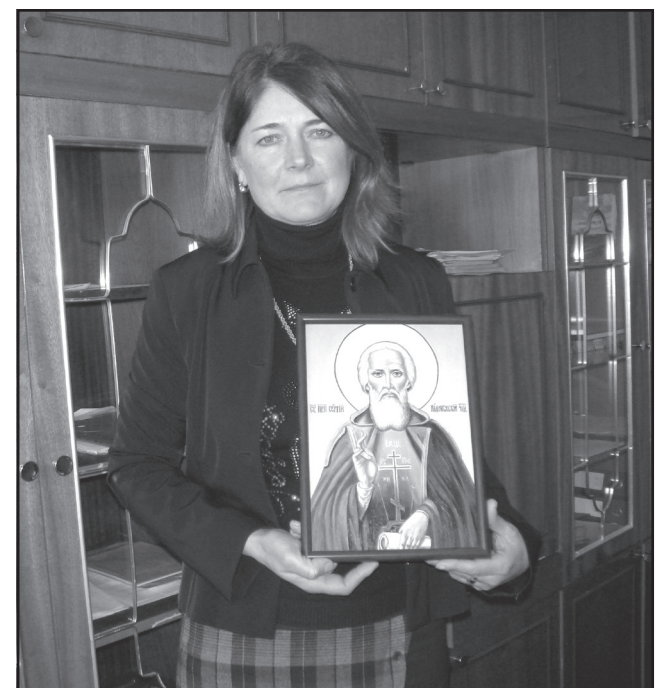
Є ще одна дивовижна риса ікони – у ній немає безладу. Іконописець внутрішню гармонію святого передає через гармонію зовнішню.

Глибокий смисл мають і жести. Вони передають певний духовний імпульс, несуть духовну інформацію.

Ікона дивиться у тому куті на вас, ви в іншому куті – вона дивиться на вас. Як це створюється? Іконописець має це знати. Це не магія. Просто треба вміти правильно створити кут.

Суть своєї праці творець ікон пояснює так: є, власне, сама ікона, а Бог існує за іконою, ікона – це відображення, дзеркало, двері до Бога...

Валентина Олексіївна створила близько двадцяти ікон. Вони виразні і не притемнені. Яскраві. Професійний рівень цих робіт високий. Вони гідні того, щоб їх знали і цінували. Останнім часом зай-

нялася реставрацією. Робота ця не з легких. Більше клопоту від неї, чим малювання самих ікон. Та справляється.

А ще моя співрозмовниця зізнається, що не продає свої роботи, а дарує друзям, знайомим, близьким. Вона говорить: «Приємніше дарувати ікону, знаючи, що людина буде молитися на неї». Є її іконописні роботи і в місцевій церкві.

Головне, щоби був мир у душах. Тож не випадково від натхнених робіт майстрині струмує доброта, любов, вони змушують людей зазирнути до своїх душ.

Кожен з нас повинен зрозуміти, що вищий сенс полягає у тому, щоб пізнати, хто ми насправді: космічна сутність, Бог, який втілений у нас, може, щось більше... Усвідомивши це, реалізувати себе. Напевно, саме заради цього і варто жити.

Микола БОРЩ

Чому вчителька Лосинівської школи Неля Григорівна Шевчун звернулася до шляхетного образу Миколи Гоголя?

У Лосинівську школу завітав сам Микола Гоголь. У народознавчому дійстві, яке підготували вихованці вчительки зарубіжної літератури Нелі Григорівни Шевчун, він з'явився з героями своїх літературних творів, був помітний серед ярмаркового люду, який заповнив актову залу. Коментував епізоди зі своїх творів. Дав настанови. Створював атмосферу урочистості.

Сам же захід переніс глядачів у гоголівські часи. І не приховую – всі мали чудовий настрій, сміялися... Віддаючи шану генію літератури, безсмертю його творчого доробку.

По завершенню свята настирлива думка не давала мені супокую: чому саме до геніального Гоголя, його знаменитого «Сорочинського ярмарку» звернулася Неля Григорівна? Відповідь не міг дати одразу. Потребувалися роздуми. І вони-таки вирували в мене. Пригадалися: інтер'єр, що був невід'ємним супутником свята і налаштовував присутніх на сприйняття чогось незвичайного, навіть магічного. Виставка творів, ілюстрацій, предметів народного побуту. Перед очима майоріли вбрання учасників дійства. По їх одягу можна було навіть розпізнати образи героїв із творів класика літератури. Це було неважко зробити. Яскраві виступи юних артистів. Їх спів, танки, гумористичні сценки із гоголівських творів. Доброзичлива, щиросердна обстановка, що одразу ж запанувала в залі. Та і як могло бути по-іншому! Адже, що не говорять, а Гоголь – Гоголь! Там, де знаменитий класик літератури і його твори, – там сміх, дотепи, жарти... Там працює безмежна уява, має крила образне мислення, виникає оптимізм, віра в завтрашній день, переслідує тебе нестримне бажання продовження дійства.

І все ж таки, чому «Сорочинський ярмарок»?

Своєрідним початком свята була поява самого Миколи Гоголя. Для мене він ніби зійшов з портрета, що прикрашав залу. Його роль виконав учень Артем Федоренко. Микола Васильович був ніби гість. І в свою чергу, – і не гість. Скоріше, як добрий знайомий і близький усім нам. Постійний наш поводитир по життю. Навчитель, а зрозуміліше – наставник. Скажіть, хто не чув про нього? Не читав хоча б чогось із його творів?

Та класик літератури не тільки цим налаштував до себе. Певний період життя він навчався в Ніжинській гімназії вищих наук. Саме там іскра Божя таланту замерехтіла в його душі. Щоб згодом розгорітися багаттям і подарувати людству неперевершену літературну спадщину. І цей факт так відродно констатувати.

Смійтеся, захоплюйтеся, думайте! – закликав письменник піднесено. І ми занурилися в магію його слова, образів, відвідавши Сорочинський ярмарок.

Запам'яталися слова ведучих (Світлана Дигал і Вікторія Олешко), що прозвучали на початку ярмаркування:

– Гоголь прийшов на світ ранньої весни, коли в природі все ще тільки живе передчуттям справжнього розмаю... Україна для Гоголя була колискою, матір'ю, молитвою. Він дихав її повітрям у свої найсвітліші роки, бігав малим по її землі, а потім згадував у далеких мандрах, як материнську ласку, як вищий дар буття.

А ще закрадалося питання-подивування: звідки бралось, з яких життєдайних криниць те чарівне гоголівське слово?

Гоголівська пейзажна замальовка літнього дня налаштувала нас, глядачів, на сприйняття ярмаркового дійства.

Що ж побачили ми на ярмарку? Небуденний світ, сповнений веселого шуму, пісень, танців, таємниць, де чекають на незвичайні пригоди. І, зрозуміло ж, кохання. Нам, глядачам, була надана така можливість – пережити його разом із Параскою і Грицьком.

Ярмарок був багатоплановим. Кого тут тільки можна було побачити! Явтуха – кумедного хлопця з української народної драми (Андрій Сільський), Пасічника Рудого Панька (Владислав Сороколіт), що мав бесіду із самим Миколою Гоголем. Солопія Черевика (Вячеслав Лаврінець), його дружину Хіврю (Альона Герасименко), дочку Параску (Анастасія Савенко), кума Цибулю (Ярослав Коваль), кума (Валерія Божя). З'являвся і Вакула (Віталій Калініченко). Пам'ятаєте, як він до самої цариці ходив просити черевички для коханої Оксани. Приходили поярмаркувати Чичиков (Дмитро Костюченко) і Ноздр'ов (Владислав Сороколіт). В око впадала чорна ряса Поповича (Ременюк Богдан). Палав чарами кохання Грицько (Станіслав Овраменко). Оксана (Аня Дей) любила свою вроду в дзеркальці. А ще ци-

гани. Без таких гостей ярмарок був би просто неповним. У ролях ромів були задіяні учні шостого класу.

Віночок українських пісень дарували присутнім талановиті Настя Савченко та Валерія Божя. Не оминув і сценки із червоною свиткою, яка викликала неабиякий сміх у глядачів. А діалог цигана (Арман Тер-Мкртчян) з Грицьком – то взагалі якась магія була. На завершення ярмаркової феєрії – масовий весільний танець, який мав символічне значення. У єдиному танці об'єдналися не лише строкатий ярмарковий люд, а й молодість і старість, що уособлювали минуле й майбутнє. Символізували єдність народу.

Юні актори, співаки постаралися на славу, перетворивши народознавче свято на видовищний мюзикл-концерт.

Святкового настрою додавав інтер'єр заходу – книжкова виставка, яку підготувала бібліотекар Зоя Чумак, предмети народного побуту, рушники, святково оздоблена сцена.

Навряд чи знайдеться серед нас людина, в якій б шляхетна творчість Миколи Гоголя не розбудила думок, усміху, сліз, віри й впевненості, бо через ці твори ми пізнаємо минуле України, її давні звичаї і традиції. А разом з ними й себе.

Дух гоголівських героїв живе у сучасних українцях. Гоголь і сьогодні, і в майбутньому завжди допомагатиме нам у наших турботах про долю України. Патріотичних устремліннях.

Ось тому і обрала Неля Григорівна постать геніального Гоголя, його знамениту «Сорочинську ярмарку» для свого відкритого народознавчого заходу.

Микола БОРЩ

Тарас Шевченко...

Наш рідний, незабутній, величний, недосягний і близький...

Пильний вартовий, що на сторожі нашого слова стоїть і десятиріччями нагадує нам, хто ми і що ми, «чийх батьків діти». Це він історію свого життя вважав частиною історії Батьківщини.

*“Благослови той день і час,
Коли прослалась килимами
Земля, яку сходить Тарас
Малими босими ногами...”*

Тарас Григорович Шевченко... Його безсмертне ім'я і неповторні твори ось уже скільки років живуть у серцях народу, в його мріях і сподіваннях, пробуджуючи щирі і благородні почуття. Можливо, Тарас Григорович саме та людина, з якої кожен повинен брати приклад. У ці дні проходили заходи до Шевченківської річниці, 205 – річчя з дня народження, присвячені його великому творчому шляху та неоціненному доробку Великого Кобзаря.

Уже багато років минуло з того дня, як перестало битися благородне серце геніального поета, але світлий образ Великого Тараса безсмертний, як і сам народ, що породив його.

А тому, як і щороку, на початку березня в Лосинівській ЗОШ І ст. проходили Шевченківські дні, щоб не просто вшанувати пам'ять «великого Кобзаря», а всім серцем відчувати його невмируще слово. Слово Кобзаря звучало в школі упродовж чотирьох днів.

Урочиста лінійка зібрала усіх небайдужих до світлого слова Шевченкового. Вчитель Андрієць С.М. ознайомила з планом проведення заходів, присвячених пам'яті Тараса Григоровича Шевченка. Протягом трьох днів учні змогли поновити та поповнити свої знання про життя та творчість Т.Шевченка на інформаційних хвилинках «Незабутній Шевченко» та на книжковій виставці «Шевченко не поет, а голос душі українського народу»; виявити мистецькі здібності під час виставки ілюстрацій до творів Тараса Шевченка «Ми тебе не забули, Тарасе!». В 1 класі вчитель музики Семенок О.І. провела музичний вернісаж «Поезія Шевченка – то музики народної душа». Учні 3 класу створювали проекти

за сторінками життя поета: «В сім'ї великий, вольний, новий...» Найкращим визнали проект Гавриш Катерини. Літературно обдаровані діти 2 та 4 класів брали участь у конкурсі віршів „Живий Шевченко... Вразили своїм декламуванням учні 4 класу Савенко Меланія та Лаврінець Лілія.

Завершився тиждень конкурсом читців-декламаторів: «Звучать Шевченкові слова», в якому взяли участь представники всіх початкових класів.

Ірина БОЖА,
вихователь ГПД Лосинівської ЗОШ І ст.

Депутат Верховної Ради України працює не тільки перед виборами!

Темпераменту і цілеспрямованості депутата Верховної Ради України Олександра Кодоло можна позаздрити. Він постійно в русі, не складає рук, ніколи не розслабляється, не втрачає оптимізму. Завжди, як говориться, тримає руку на пульсі свого виборчого округу, постійно «на передовій» – зі своїми виборцями.

Депутат знає досконало проблеми свого виборчого округу (Ніжинський, Носівський, Срібнянський райони). Усвідомлює: скрізь потрібно встигнути, виправдати надії людей, виконати обіцянки.

І не тільки тому, що про ці обіцянки пам'ятають люди, а буває, й нагадують. Ні! Хай як не звучить банально: Олександр Михайлович ніколи не був байдужий до того, що відбувається на селі. До тих процесів, які визначають долю селян. І болить депутату, що стільки невирішеного й нині лишається на місцях, а особливо у медицині, культурі, освіті.

«Мої пріоритети, – зазначав народний депутат ще у 2017 році, – це допомога закладам освіти, культури, охорони здоров'я, підтримка підростаючого покоління. За два останні роки мені вда-

лося залучити для розвитку цих сфер у Лосинівці понад мільйон триста тисяч гривень. В селі та всій громаді з'явилися нові дитячі та спортивні майданчики, в школі та дитячому садку нове обладнання та меблі, в центрі села сучасна зупинка, облаштовані місця відпочинку та багато іншого. І на цьому ми зупинятися не перестанемо».

Згадаємо й рік 2018-й. Тільки на розвиток інфраструктурних проектів, облаштування місць відпочинку, світлодіодних ліхтарів на сонячних батареях Олександр Михайлович залучив для Лосинівської громади 438 тис. грн. Крім того виділив 50 тис. грн. на закупівлю обладнання для будинку культури.

А що нині?

Нещодавно бюджетний комітет Верховної Ради України підтримав подання нашого обранця і проголосував за виділення понад 14 мільйонів гривень чергового траншу на соціально-економічний розвиток його виборчого – 209-го округу.

Від того траншу має зиск і Лосинівська громада. Серед проектів на 2019 рік – закупівля автономних світлодіодних світильників для с. Сального – 150 тис. грн. Будівництво двох

дитячих майданчиків у смт.Лосинівка – 129 тис. грн. та 120 тис. грн. Придбання медичного обладнання для КНП «Ніжинський центр первинної медико-санітарної допомоги» – 100 тис. грн. Будівництво спортивного майданчика в с.Леонідівці – 100 тис. грн. Комплекс стільців для актової зали Лосинівської ЗОШ І-ІІІ ст. – 80 тис.грн.

Кажуть, що людина завше прагне більшого, ніж досягнуто. Це, без перебільшення, стосується і Олександра Михайловича. Йому, як ніколи, потрібне відчуття власного зростання, впевненості в тому, що завтра життя виборчого округу №209 буде повніше, змістовніше, цікавіше, ніж учора й сьогодні. Нехай навіть мусить доbitися

же подарований лосинівським школярам!

Олександр Михайлович намагається робити все так, щоб депутатська діяльність була якомога прозорою і зрозумілою для своїх виборців. Для цього його командою було започатковано проект щодо організації екскурсій молоді його виборчого округу до Верховної Ради України, який став дуже популярним за останні три роки.

І наостанок, маленька деталь. 14 лютого цього року депутат відвідав ряд сіл Лосинівської громади з робочим візитом. Вивчив проблеми на місцях, обіцяв посприяти у їх вирішенні. А 17 лютого він святкував свій день народження. Як бачимо, напружений графік

цього ціною неабияких зусиль.

Одним із головних напрямків, на який спрямована підтримка народного депутата – заклади освіти.

Пригадаймо, з яким трепетом повнілося серце гостя Лосинівки на «Дні селища», коли переступив поріг кабінету психології Лосинівської ЗОШ І-ІІІ ст., кошти на обладнання якого виділив. З яким задоволенням оглянув шкільний спортивний майданчик, ним

роботи не передбачає особливого місця для особистого життя. Воно все у нашого депутата в роз'їздах, у зустрічах з виборцями, зарубіжних командировках, у сесійній залі Верховної Ради.

Тому бажаємо Олександру Михайловичу щоб доля й надалі збагачувала його енергією, натхненням, дарувала силу і насагу для подальшої плідної праці.

**ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
ЛОСИНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ**

Спогади про відвідини Ізраїля на все життя закарбуються у моїй пам'яті!

Ізраїль. Свята Земля! Ще з літака запали в очі піщаного кольору будинки, пустеля, морський берег і навіть інколи небо. В унісон цьому кольору – смарагдовий колір фінікових пальм, бананової трави, оливкових лісів і гір, порослих чагарниками...

Міністерство освіти і науки України, Український інститут вивчення Голокосту «Ткума» та Яд Вашем (Єрусалим, Ізраїль) проводили Міжнародний семінар для освітян та істориків «Вивчення історії Голокосту в Україні для формування атмосфери толерантності», учасником якого була я. Даний семінар складався з лекцій, бесід, дискусій, практикумів та екскурсій. Ми познайомилися з методикою викладання теми «Голокосту» в початковій, середній та старшій школі. Закріплювали набуті знання на практичних заняттях. Переглядали фільми-свідчення очевидців і вчилися працювати з ними. Отримали методичні матеріали в подарунок, сертифікати та безліч фотографій на згадку.

Тема Голокосту надзвичайно важлива в наш час. Ми намагаємось показати підростаючим поколінням не той жах, страх, який переживали євреї, а виховати в них людяність, толерантність, повагу, милосердя... Людство повинно пам'ятати цю світову трагедію, щоб більше ніколи її не повторювати.

Меморіальний комплекс Яд Вашем – вражаючий музей. Значна територія, цікава архітектура, школа, алея та сад праведників, музей мистецтва, синагога – все це для того, щоб зберегти пам'ять, історію свого народу.

Емоційною була зустріч з очевидцем Катастрофи (так називають євреї Голокост) доктором Яковом Векслер-Вашкінель. Він пережив війну, зраду, біль, втрату, але головним у житті вважає людяність і любов до ближнього.

У семінарі входили три масштабні екскурсії:

– Старий Єрусалим (Храм Гробу Господнього, Стіна Плачу, Голгофа, вулички старого міста);

– Масада і Мертве море (пустеля «Втіні дощу», р. Йордан, кочуючи племена бедуїнів, заможні кібуци);

– Північ Ізраїлю (м.Назарет, православний храм Благовіщення, святе джерело, м.Мігдаль, Галілейське море, парорама на Йорданію, екзотична флора і фауна).

Про це подбав Український інститут вивчення Голокосту «Ткума» («Відродження»).

Особливо вразила мене Ізраїльська Земля кількістю святинь. Тут маєш час, якийсь безмежний простір для власних роздумів, пізнання себе та віри. Якою б мовою ти не звертався до Бога, головне – Віра в Нього!

Свята Земля! Скільки священних таїн вміщується у цьому слові, скільки сили. Я почувала себе ближче до Бога.

Спочатку було дуже дивним і незвичним зустрічати на вулицях релігійних євреїв. Від інших їх відрізняла зовнішність. Юдеї носять ярмулку (кіпу). Штраймл – головний убор хасидів.

Заміжні жінки теж повинні покривати голову. Офіційною мовою в країні є іврит. Поширені серед населення також арабська, російська, англійська, ідиш, українська та інші європейські й азійські мови.

Вражає якість доріг. Ми проїхали сотні кілометрів і не помітили жодної ями чи вибоїни на дорогах. Нова яскрава розмітка, освітлення, велосипедні доріжки, бетонний метровий бордюр, який розділяє середину багатополосного шосе. Транспорт: автобуси, облаштовані Wi-Fi, кондиціонерами і питною водою. Ізраїльтяни цінують воду, бо її у них дуже мало.

Для ефективного ведення сільського господарства побудовано п'ять опріснюючих заводів.

Поля, пальмові плантації завжди закриті плівкою та сіткою. Так євреї захищають рослинність від шкідників.

Були й неприємні враження. У громадських місцях брудно. Чи туристи, чи самі ізраїльтяни в цьому винні? Невідомо. В супермаркетах теж безпорядок – хаос на полицях, потрошені візочки. Хоча на прилавках – якісна кава, ліки, косметика...Впало в око й таке: вранці на тебе чекають поміті вулиці, чистий громадський транспорт, а ввечері – всюди бруд...

Життя релігійних євреїв має свої особливості. На одну з них звернула увагу. Жінки працюють, заробляють на життя собі і родині. Народжують по десять – дванадцять дітей. Ведуть господарство. А чоловіки повинні займатися тільки однією дуже важливою справою - читати Тору (Закон Мойсея, П'ятикнижжя Мойсееве). За єврейською традицією вважається, що Тора була записана Мойсеєм безпосередньо з «вуст» Бога.

Увесь час подорожі мені кортіло додому, в родину, в рідну Україну. Пройде час. Та, переконана, спогади про відвідини Ізраїля на все життя закарбуються у моїй пам'яті.

Тетяна РУБАН

МОНЕТИЗАЦІЯ ПІЛґ І СУБСИДІЙ

**В УКРАЇНІ ВВОДИТЬСЯ
В ДІЮ МОНЕТИЗАЦІЯ ПІЛґ
І СУБСИДІЙ. ВЖЕ ВЕСНОЮ
СПОЖИВАЧІ КОМУНАЛЬНИХ
ПОСЛУГ, А БЛИЗЬКО 70 %
З НИХ ПЕНСІОНЕРИ,
ОТРИМАЮТЬ СУБСИДІЇ
У ВИГЛЯДІ ГРОШЕЙ.**

ЯК ОТРИМАТИ ГРОШІ ПЕНСІОНЕРАМ?

За словами начальника головного управління Пенсійного фонду України в Чернігівській області Юрія Юрченка, відповідно до постанови Уряду, виплата житлових субсидій у готівковій формі здійснюється особам, які одержують пенсії Міністерством соціальної політики через Пенсійний фонд України шляхом перерахування органам Пенсійного фонду коштів на пенсійні рахунки в уповноважених банках або через виплатні об'єкти акціонерного товариства «Укрпошта», де особа одержує пенсію.

Таким чином субсидія буде перерахована і виплачена одночасно з пенсією, але окремими платежами. Тобто ті, хто отримує пенсійні виплати через банки, зможуть зняти свою субсидію безпосередньо в установах банку або банкоматах, а тим, у кого немає банківської пенсійної картки, готівкову субсидію разом з пенсією доставить Укрпошта.

Головним управлінням Пенсійного фонду України в області проводиться робота над виконанням завдань, які пов'язані з монетизацією субсидій. Розпочато переговорну процедуру закупівлі послуг з виплати та доставки житлових субсидій у готівковій формі в порядку, передбаченому Законом України «Про публічні закупівлі». 12 лютого з Чернігівською дирекцією акціонерного товариства «Укрпошта» проведено переговори щодо закупівлі кур'єрських послуг з виплати та доставки житлових субсидій у готівковій формі та погоджено ціну закупівлі, яка складає понад 4 млн.грн. Джерелом фінансування є кошти Державного бюджету України. 13 лютого головним управлінням оприлюднено на веб-порталі Уповноваженого органу повідомлення про намір укласти договір про закупівлю послуг. Договір має бути підписаний 25 лютого.

Як зазначила заступник начальника Чернігівського обласного управління АТ «Ощадбанк» з роздрібного бізнесу Наталія Носенко, для субсидіантів, яким вперше субсидія призначена з 2019 року, в Ощадбанку буде створено обліковий запис. На цьому обліковому записі будуть обліковуватись кошти на субсидії, і Ощадбанк самостійно буде перераховувати їх на рахунки комунальних підприємств згідно реєстрів. Крім того, Ощадбанком буде здійснюватись розсилка смс-повідомлень із зазначенням суми, яку субсидіант повинен сплатити самостійно. Тобто, субсидіанту відвідувати банківську установу не потрібно.

Про суми коштів на облікових записах в Ощадбанку субсидіант може дізнатись в Контакт-центрі (телефон 0800-210-800), або в особистому кабінеті на сайті Ощадбанку.

Після завершення опалювального сезону, в разі економії субсидіантом ресурсів, на обліковому записі буде наявний залишок невикористаних (зеконмлених) коштів, які після 1 червня 2019 року субсидіант може використовувати на власний розсуд.

Крім того, з 6 лютого 2019 року діє постанова КМУ, яка стосується монетизації субсидій для споживачів, яким субсидія була призначена раніше, і які вже отримують субсидію з початку опалювального сезону 2018 року. За лютий і березень вони отримуватимуть субсидію в грошовій формі двома способами. Пенсіонери – разом із пенсією через відділення банків або Укрпошти. Інші – в будь-якому відділенні Ощадбанку по системі переказів «Швидка копія». При цьому вони отримають від Ощадбанку смс-повідомлення про надходження переказу.

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ
ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ
УКРАЇНИ В ЧЕРНІГІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

Дитинство моєї героїні припало на післявоєнні роки. Роки навчання у школі проходили у доленосні 60-ті. По закінченню школи працювала у побуто-комбінаті. На початку 80-х закінчила історичний факультет Чернігівського педінституту імені Т.Г.Шевченка. Обрана секретарем Лосинівської селищної ради. А згодом – головою виконкому селищної ради. По закінченню терміну працювала вчителем історії Лосинівської школи. Ось такий нехитрий життєпис. Але це тільки на перший погляд. Бо де б не перебувала Галина Данилівна, які б посади не обіймала, її серце ніколи не знало спокою. Для неї життя було постійною працею, а любов до рідного краю не тільки найпрекрасніше з усіх почуттів, а й почуття вимогливе, відповідальне. Вона була активна в праці, уболівала за доручену справу. Не лякалася труднощів. Жила тим, чим жила рідна країна – її радощами і тривогами, завжди була з нею – це і було її щастя.

Свою зірочку в душі Галина Данилівна запалила ще в школі. Це зірочка – уболівання за справу, відповідальність, бажання зробити життя більш цікавим і змістовним. У школі поривання школярки помітили. Всі одногосно – і педагоги, й учні на комсомольському зібранні поставили – бути їй секретарем комсомольської організації школи. І школярка взялася за доручену справу.

Виховувала в собі самостійність. Вчилася мати власну точку зору. Вона на посаді комсорга була просто необхідною.

Намагалася, щоб байдужих хлопців і дівчат було в школі якомога менше. Знала: услід за байдужістю приходить черствість характеру, замкнутість, міщанський егоїзм. Тому разом планували, як заповнити свій вільний час чимось корисним, добрим.

У школі здобула й перший життєвий досвід. Не може у житті бути ніякого «середнього» рівня, - думала тоді секретар комсомольської організації школи. - Одна річ досягти певного рівня вміння в обраній професії, а інша – знайти в ній покликання, одна річ трудитися «просто так», а інша – бачити перед собою найвищі можливості.

По закінченню школи Галя працювала в Лосинівському побутокомбінаті. Колектив був дружнім, завзятим, творчим. Саме тут, в колективі однодумців, дівчина вперше відчувала свою потрібність людям, кожним нервом усвідомлювала, що починає жити повноцінним, а не розлітним, не оранжерейним життям.

У комсомолки був свій погляд на працю. Не така вона була наївна, щоб думати: ще одне виконання плану – і всі стануть щасливі. Не в тім річ. Людина їй нагадувала парус, якому неодмінно потрібен і простір, і вітер. На безділлі опав, нема... А тут, на робочому місці, він повен – з випнутими грудьми летить крізь життя.

Її обрали секретарем комсомольської організації підприємства. Ось тоді її парус відчув і простір, і вітер.

На очах у дівчини проходили важливі зміни в селищі. Тоді час по-особливому працював на молодість, даючи широкий простір для вияву її творчої енергії й ініціативи. Комсомолу до всього було діло. Він також відповідав за долю країни. Був активним помічником і надійним резервом партії.

Ім'я Галі Руденко стало відомо не тільки в районі, а й області. Її обрано делегатом XXI з'їзду комсомолу України.

Що то за подія була для дівчини?! На Галине серце зійшла така чиста просвітленість, за одну-єдину мить якої можна віддати все життя. Чула, як у грудях билосся серце. Билося легко і вільно. Думала про щастя бути тут, на цьому з'їзді, про рідну Лосинівку, про всіх дорогих їй подруг-комсомолок. Без них і земля не земля, і селище не селище, і щастя не щастя, і робота не робота. Україна відкривала перед нею найголовніше – віру в себе і майбутнє.

Кореспондент районної газети, друкуючи матеріал про Лосинівський побутовий комбінат, не знає, як приборкати своє захоплення: «Знімок зроблено в швейній майстерні Лосинівського побутокомбінату – пише він. – Творять людям хороший настрій молоді швеї Марія

Парус життя Галини Данилівни!

Шевчун, Євдокія Радченко, Галина Боровик, секретар комсомольської організації, делегат XXI з'їзду комсомолу України Галина Руденко».

Це захоплення кореспондента було в унісон думкам Галі Руденко.

Вона була переконана, що кожен може знайти таке застосування своїм заповітним бажанням, що, не поступаючи нічим із того, що складає людську сутність, зможе служити суспільству і бути щасливим.

Щільніше стиснувся час для Галі Руденко, коли вступила на історичний факультет Чернігівського педінституту імені Т.Г.Шевченка. Навчалася старанно, бо ще зі школи любила історію над усе. Спрагло тягнулася до історії України, яку у нас постійно віднімали. Упродовж багатьох століть обрубували корені нашого минулого, і можна лише подивуватися, що порубані, потоптані, понижені, ми знову відростали. Над цим уже тоді замислювалася студентка. Любиму Україну не лише охоплювала думкою і уявою, а вміщувала в серці.

Справжня робота для Галини Данилівни почалася на посаді голови виконкому Лосинівської селищної ради, де розкрилися дві її показові риси характеру: уболівання за справу і принциповість. Про це суджу із публікацій у пресі. Зверніть увагу, як тільки актуально вони звучать і для нашого часу.

«Якщо я до кінця року прийняла 1200 чоловік з питань виділення будівельних матеріалів, забезпечила тільки 200 заявок, бо відсутні фонди, і люди пішли від мене із сльозами, то про який авторитет місцевої влади можна говорити?»

«Активізація депутатської діяльності для нас нині – найболючіше питання. Народні депутати перестали доносити своїм званням. Ставляться до цієї роботи абияк. Якщо в нашій селищній раді 75 депутатів, то з них ледь набереться 30, які активно діють. Хтось із бездіяльних не має здібностей, чи підготовки до цієї роботи, хто переобтяжений працею, і їх просто неможливо зібрати на сесію. Кажу ще раз: нам не так важко підготуватись і провести сесію, як зібрати на неї депутатів. Отож підтримую думку про те, що кількістю народних обранців у місцевих радах повинна зменшитися бодай на половину – хай їх буде менше, зате працюватимуть краще».

«Хочу ще раз повернутися до практики виборів. Помімо, ні для кого не секрет, що агітпункти своє віджили. В своєму селищі я не бачила жодної людини, яка зайшла б до агітпункту за весь час підготовки до виборів. Ми оформляємо кабінети, розвішуємо наочну агітацію, витрачаємо на це сили і гроші, а все це не потрібно нікому. Вже цього року, беручи уроки з минулого, всю агітаційну роботу перенесли на членів дільничних комісій – вони тісніше зв'язані з людьми. Практика громадської роботи показує, що вся масова робота зміщується з виробничої сфери до місця проживання громадян. Найефективніша агітація велась на вулицях, масивах, у хатах – і в роз'ясненні законів, і в інших питаннях».

Це було сказано, коли партія поставила завдання: економіка має працювати ефективніше, результативніше. Два основних шляхи ведуть до його вирішення: поєднання соціалістичної планової економіки з досягненнями науково-технічної революції, активізація громадянської позиції людини через демократизацію суспільного життя. У політичний словник увійшов новий термін - перебудова, яка починалася з людини, перебудови в мисленні та психології, в організації, у стилі й методах роботи. Тому й природно, що Галина Данилівна уже тоді ставила перед собою запитання: «Якщо не я, то хто ж?» І відповідала на це реальними діями. Справами.

Роботу на благо селища моя героїня продовжила на посаді учителя історії Лосинівської школи. Свій досвід і старання віддавала дітям протягом п'ятнадцяти років.

Нині Галина Данилівна на пенсії. Проживає в селищі Лосинівка. Згадує пройдений шлях. І отой парус віри і надії, що визначав її трудове життя. Вона переконана, що для щасливої долі Україна теж повинна мати свій парус. А до нього простір і вітер... Ось тоді він стане повен, і з випнутими грудьми летітиме у щасливе майбутнє.

Микола БОРЩ

ВЕЛИКЕ ТОБІ СПАСИБІ, наша свята вічно юна мистецька обитель!

Письмий спогад, як свято для душі

Розповідаючи про цю подію, одразу ж треба уявно перенестися у листопад 1967-ого, коли Будинок культури було відкрито.

Старожили селища ще й досі згадують той урочистий момент, святкову концертну програму, бадьорий настрій та непідробний оптимізм у присутніх.

Сам Іван Петрович Собко, начальник обласного управління культури, прибув на відкриття. Виголосив промову, вручив лосинівським аматорам сцени перехідний червоний прапор за досягнуті успіхи у розвитку музичного мистецтва, подарував акордеон.

Раділи самодіяльні артисти тоді і за нове приміщення, і за працю свою, що не пропала даром.

Лосинівський Будинок культури має щасливу творчу долю. Вдумайтесь: скільки молодечого творчого запалу, ентузіазму, бажання творити пісню, доносити її до людської душі народжувалось у його стінах? Скільки талановитих юнаків і дівчат він виховав, дав путівку в життя?

Незмінним завідувачим Будинком культури у 60-70-ті був Зубок А.П.. Андрій Павлович був людиною виняткової обдарованості. Справжнім генералом своєї справи. Він умів вести за собою, надихати на творчість. З ним почувалися аматори лосинівської сцени впевнено, завжди відчували його плече. Керманіч лосинівської самодіяльної культури мав чудовий голос. Його творчою фішкою були гуморески під музичний супровід. Ось де він розкрив свій талант найяскравіше. Цей номер демонстрували навіть у прямій трансляції по українському телебаченню. Саме тоді, у 1967 році, Андрію Павловичу і присвоєно звання «Заслужений працівник культури України».

Сорок років працював керівником оркестру народних інструментів Заслужений працівник культури України Микола Гудименко. Його оркестр був лауреатом обласного та республіканського фестивалів. Двічі виступав на центральному телебаченні. За весь цей довгий час не одне покоління було його учасниками. У 2015 році відбувся творчий вечір, присвячений 50-літтю творчості знаного маестро. У листопаді 2016 року його відзначено почесним званням «Заслуженого працівника культури України».

Доленосною зіркою для Лосинівського будинку культури була Алла Кудлай, у майбутньому народна артистка України. Вона стрімко вписалася в оркестр народних інструментів, яким керував Микола Сергійович Гудименко і який уже тоді носив звання «народного».

Під цей же оркестр співала й талановита Валентина Ключико. Валя закінчила Ніжинське училище культури. Працювала в хорі імені Верьовки. Там мала авторитет і повагу. Та життя внесло корективи у її подальшу долю, вона змушена була залишити сцену, поставити крапку на своїй творчій кар'єрі.

У 70-ті роки існував у Будинку культури інструментальний ансамбль. У тому колективі на юніці грала Наталія Багмут. Ця дівчина уже тоді вирізнялася неабияким музичним обдаруванням. На клавішних інструментах вона грала на слух, навчилася імпровізувати. Цей дар рідкісний. Не кожен навіть майстер може творити подібне. І що не менш важливо, юнка не закинула своє захоплення до музики. Закінчила Чернівецьке музичне училище, потім університет культури,

ри, аспірантуру. Нині Наталія Андріївна – відомий автор пісень, які входять у рейтинг популярних пісень України і які виконують популярні естрадні співаки України.

Добрим словом згадує Лосинівський Будинок культури Миколу Савенка, творчу, завзяту, енергійну людину, який очолював храм культури у 80-ті роки. Його сімейний танцювальний колектив не один рік дарував жителям сіл

Ніжинського району своє творче завзяття і майстерне виконання найрізноманітніших українських народних танців. Неодноразово танцювальний колектив Савенків був учасником і переможцем різноманітних районних та обласних конкурсів та фестивалів.

Довгий час утримував хороші позиції в мистецькій палітрі Лосинівського Будинку культури духовий оркестр.

У 80-ті на аматорську сцену вийшли сестри Світлана і Валентина Потильчак. У 2004 році цей родинний дует увійшов до програми обласного конкурсу «Від роду до роду». Чудові українські пісні у їхньому виконанні викликали бурхливі овації залів і симпатії глядачів. За-

раз без сестер Потильчак не обходиться жодне свято Лосинівки. Їх голоси стали символом селища, його візитною картою.

Великою популярністю на початку нового тисячоліття почав користуватися аматорський вокальний жіночий ансамбль «Горлиця», який одержав звання «народний». Він неодноразово брав участь у творчих концертах художньої самодіяльності Ніжинського району, був учасником міжнародного свята «Покровська ярмарка» та фольклорного фестивалю «Поліське коло».

27 листопада 2011 року в Лосинівці відбулося відкриття будинку культури після капітального ремонту. На святі були присутні подружжя Куровських та інші поважні гості. Саме завдяки старанням Народного де-

путата, генерального директора Київської будівельної компанії «Житлобуд», відомого благодійника Івана Івановича Куровського і був відремонтований у стислі строки Лосинівський Будинок культури.

У рамках відкриття відбувся чудовий концерт, який був підготовлений учасниками аматорського мистецтва та гостей з Києва. На свято завітав також ректор Київського національного університету культури і мистецтв Михайло Поплавський.

Для багатьох лосинівчан Будинок культури став змістом життя. Відліком успіхів, досягнень, невдач, прорахунків. Радощів, тривог, сумнівів. Бо чи можна уявити творчість без цілої палітри емоцій.

Це він, наш храм духовної культури, дбайливо протягом кількох десятиліть сплів у різноманітний вінок барви і відтінки пісню, обдаровуючи нею людське натхнення, сльози, зліт душі!

Ми всі кажемо за це - велике тобі спасибі, наша свята вічно юна мистецька обитель!

Про святкування ювілею:

Сайти:

• <http://nizhyn.pravdatut.ua/news/yuvilej-v-losynivskomu-budynku-kultury>
• <http://nezhatin.com.ua/2017/11/12/losynivskiy-budynok-kultury-vidsvyatkuvav-yuvilej-v-50-rokiv/>

ВІДДІЛ КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ

Засновник та видавець
ЛОСИНІВСЬКА СЕЛИЩНА РАДА
Адреса: 16663 вул. Шевченка, 2, смт. Лосинівка,
Ніжинський район Чернігівська обл.,
тел. (04631)61-2-37
e-mail: losynivskaotg@ukr.net
Розповсюджується безкоштовно.

Матеріали підготували:
Юлія КАЛУТА, Микола БОРЩ
Комп'ютерна верстка:
Олена ВІТНОВА
Віддруковано
ТОВ «Форматплюс-П».

Думки авторів можуть не збігатися з поглядами редакції.
За точність викладення фактів відповідає автор.
Редакція має право редагувати та скорочувати матеріали.
Відповідальність за якість несе друкарня.